ØYA OG VI

ORGAN FOR LINDØYA, BLEIKØYA OG NAKHOLMENS VEL

NR. 1. | JUNI 1928 | 1. ARG.

ALT

til maling av hus og hytte.

A/S JACOBSENS FARVEUDSALG
25 SKIPPERGATEN 25

Carl J. Johansens
Baker- & conditorvarer

er bedst!

Klingenberggt. 12 og 14
Telefon 10 314
Filial Frydenlundsgt. 12
Telefon 60 636

SMITHS TYGGEKONFEKT

Nr. 1.

Renser mund og hals. Den er fremstillet efter et nyt princip uten anvendelse av gummi. Drøi og velsmakende. Forsøk denne nyhet. Faaes i chokolade- og konfektforretninger

Lager for Norge
THORBJØRNSEN & MELLBYE
SKIPPERGATEN 1 OSLO TELEFON 20 495

A/S Stowryghts Kaffekompagni

Etabl. 1913.

Kontor Neubeurggt. 4.
Lager Professor Dahlsgt. 45.
Telefon 46 114.

Anbefaler sine kaffesorter

Husmorkaffe	kr.	3,50
Java- og Moccablanding	»	3,75
Selskapskaffe	»	3,90
Specialblanding	»	4,10

Øya og Vi

ORGAN FOR LINDØYA, BLEIKØYA OG NAKHOLMENS VEL

NUMMER 1 JUNI 1928 1 ÅRGANG

ØYENES VEL-STYRER

BLEIKØYA.

Vaktchef·
Byråchef Hallvard Bergve.

Vellets styre
Vaktmester C. Steensrud, formann.
Metallstøper Fr Nilsen, varaformann.
Postpakmester J. Johannessen, sekretær
Agent Jens Trulsen, kasserer
Sersjant Inge Johannesen.
Varmemester D. Dieseth.

Representant i redaksjonskomiteen
Sekretær A. Ruud.

LINDØYA.

Vaktchefer
Sekretærene Beck og Kock, Landbruksdepartementet.

Vellets styre
Bokbinder H. Haraldsen, formann.
Barberer H. Fjeld, varaformann.
Formann Gjerding, sekretær
Murer A. Bjørnsen.
Bokbinder A. Arnesen.
Formann A. Johansen.
Brødkjører G. Olsen.

Representant i redaksjonskomiteen
Materialforvalter J. A. Johannesen.

NAKHOLMEN.

Vaktchef·
Dep. ass. O. Hermundstad.

Vellets styre:
Fanejunker E. Lie, formann.
Entreprenør K. E. Wike, varaformann.
T Johansen, kasserer
Bankbud P Madsen, sekretær

Representant i redaksjonskomiteen
Faktor B. Syversen.

«Øya og Vi»

I og med dette nr er «Øya og Vi» en kjensgjerning. «Øya og Vi» er de tre velforeninger Bleikøya, Lindøya og Nakholmens talerør Disse tre velforeninger representerer henimot 600 familier, og disse igjen et innbyggerantall større enn i flere av kjøpstedene ved Oslofjorden. Hver av øyene er et litet samfund for sig med et eget styre og stell.

De mange spørsmål som melder sig til løsning krever overveielse og meningsutveksling. Her er det at «Øya og Vi» vil få sin misjon, uten sin egen presse kan en sammenslutning av disse dimensjoner ikke *helt ut* vareta sine interesser, det være av organisasjonsmessig eller økonomisk art. Dette krever ingen nærmere begrunnelse.

I full forståelse herav er det at redaksjonskomiteen er gått til sin opgave. Det er en selvfølge at avisen i alle spørsmål vil være helt nøitral i politisk henseende Politikk vil være banlyst fra bladets spalter, og avisen vil foruten å være et meddelelsesblad kun arbeide for det ene formål Å vareta medlemmenes interesser som *hytteeiere.*

Når avisen idag er en kjensgjerning, skyldes dette i første rekke hr *J A. Johannesen,* Lindøya, som har tatt initiativet til foretagendet og gjennem firmaet

C. TUFTS MEIERIER
OSLO

Repræsenterer en række av de bedste landsmeierier og leverer det bedste som kan skaffes i melk, fløte, iskrem, smør og ost m. m.

Ekspeditionens telefon 26 392

Ordinær generalforsamling holdes hvert år i juni måned. De drøfter hytteeiernes interesser, og velforeningens styre må stå til ansvar for sine handlinger

Siste store nyhet på Bleikøya er *Vellets hus*. Huset blev i vår kjøpt fra Oslo kommune, som la ned sitt barnehjem der ute. Det er et stort vakkert trehus med herlig beliggenhet ved sundet mot Hovedøya. Oslo kommune stillet sig meget imøtekommende, og solgte huset for en særdeles rimelig pris. Her i Vellets hus samles nu øyfolket til møter og til fest.

— —

Når høsten melder sitt komme for alvor, flytter øybeboerne inn til byen. Men Bleikøya og livet der ute leker nok i hugen deres vinteren lang.

—

Så en vakker dag kommer våren igjen med nytt liv, nye lengsler, nye håp *Bleikøya!*

H B. i «Arb.bl.»

Tyveriforsikring.

Forsikrings-*tanken* er av gammel dato, men selve *virksomheten* er merkelig nok ikke svært gammel her i landet, idet den første forsikringskasse, Christiania Brand-Assurancekasse, oprettedes 1755, og da dennes virksomhet bare omfattet byene, kan man ikke regne den ordinære brannforsikring før fra 1824.

Senere har dog forsikringsvesenet utviklet sig med rivende hurtighet, og der finnes idag neppe den skade eller den ulykke man ikke kan få forsikret.

Efterhvert som forsikringstanken har trengt igjennem innen de brede lag ikke bare innen forretningsstanden, men inn i de tusen hjem har fordelene ved forsikring også blitt større og større, premien lavere og lavere og betingelsene bedre og bedre, slik at ingen idag har lov til å stå som sin egen selvassurandør

Og allikevel finnes der dessværre endel mennesker, som ikke har assurert, selv mot *brann*. Hvor ofte ser man ikke i avisene En av familiene hadde ikke assurert, og lider derfor et følelig tap. Dette følelige tap vil i de fleste tilfeller si at vedkommende har mistet alt sitt står på bar bakke.

— —

Dette gjaldt brannfaren. Men vi hytteeiere er også utsatt for en annen fare *Faren for innbruddstyveri*. Ganske visst har vi vært forskånet for noget alvorligere tilfelle hittil, men så utsatt som våre hytter ligger til, har vi ingen garanti for hvor og når ulykken kan være der

Tanken om oprettelse av en gjensidig hjelpekasse for slike «ulykker» blev reist allerede for 3—4 år siden. I de i den anledning utarbeidede statutter var bl. a. foreslått «Kontingenten, som utgjør selskapets kapital, er kr 10.00 det første medlemsår + kr 0.25 i innskrivningspenger, som anvendes til administrasjonsutgifter (porto, kontorrekvisita etc.), forøvrig bestemmes kontingenten av hvert års generalforsamling.»

Som man ser, en meget billig premie, når kontingenten under gode forutsetninger de følgende år kan settes til 4 a 5 kroner for totallinnbrud.

I det hele tatt skulde man ha trodd at et slikt forslag skulde vunnet almindelig anerkjennelse og fulltallig tilslutning, men takket være den norske treghet og mangel på «tiltak», har det vært vanskelig å få tanken omsatt i virkelighet.

Man får håpe at dette spørsmål nu vil bli underkastet den alvorligste overveielse og at samtlige 3 øyer innen sommerens utgang har sin egen «hjelpekasse» til støtte og vern mot innbruddstyveri. Når vi sier støtte og vern ligger heri ikke bare den *økonomiske*, men også den *moralske* betydning i at samtlige hytteeiere er medlem av en slik kasse, idet alle da er *direkte* interessert i at hindre at denslags foreteelser innbrudd overhodet kan forekomme på noen av de 3 øyer

* * *

I tilknytning til ovenstående har vi mottatt følgende fra styret i «Nakholmens Vels Hjelpekasse»

Vi vil minne hytte-eierne på Nakholmen om at der eksisterer en institusjon som heter «Nakholmens Vel's Hjelpekasse» Den er oprettet av vellet for å skaffe hytte-eierne innbruddsforsikring til en latterlig lav premie. For en bagatel av 4 fire kroner pr år får man dekket innbruddsforsikring på sitt innbo for inntil 500 kroner I forsikringen er også innbefattet hærverk, og dette er jo en meget stor fordel, for innbruddstyver går nødig til hytte-eieren og låner nøkkel for å komme inn på skikkelig vis. At premien er latterlig

Hammerstad & Co.s boktrykkeri har istandbragt grunnlaget for det økonomiske samarbeide.

«Øya og Vi» utkommer 2 ganger i måneden i tiden 15. mai til 15. september og ekspederes til de respektive øyer I vintermånedene utkommer den med 1 nr pr måned og forsendes efter adresse i byen.

Det er et stort tiltak og en likeså stor risiko å sette igang en avis, men ved opofrelse fra alle sider vil nok foretagendet bli en sukces.

Vi har det håp, at medlemmene vil sette den behørige pris på avisen, og hver især bidra til at den kan bli hvad den er ment å skulle være Et organ til nytte, hygge og glede for medlemmene samt et godt meddelelsesblad.

Oslo i juni 1928.

Redaksjonskomiteen.

* * *

Starten.

Fra først av var det egentlig redaksjonskomiteens mening at «Øya og Vi» skulde utkomme med sitt første nummer St. Hans 1928. Trykkeriet anså imidlertid dette for ugjørlig, hvorfor komiteen forsonet sig med 1ste juli som åpningsdato.

Onsdag 20. juni meddelte imidlertid trykkeriet at de allikevel kunde få avisen ferdig til St. Hans.

Dette kom ikke så lite hovedkuls på oss, og stoffet er derfor ikke så vektig som vi hadde ønsket det.

Vi har dog det håp at gleden over at avisen er en kjensgjerning vil bidra til at medlemmene viser overbærenhet og gjør sitt til at avisen for fremtiden vil bli fyldigere både hvad stoff og annoncer angår

Redaksjonskomiteen.

Pliktarbeide.

Dette er en sak som har vært fremme før, både på generalforsamlingen og i styret, men den er ikke blitt viet den nødvendige opmerksomhet. Der blir alltid klaget over pengemangel når det er et eller annet som skal foretas og hvortil der kreves et pengeutlegg.

Jeg forstår derfor ikke hvad der skulde være i veien for å gjennemføre tvunget pliktarbeide. Vi vilde på den måte kunne få utført mange nødvendige foretagender som nu ikke blir noget av, delvis på grunn av pengemangel. Vi vilde på samme tid sannsynligvis få inn en del penger i form av mulkt fra de som ikke møter frem eller ikke ønsker å delta. Disse penger kunde da benyttes til innkjøp av redskaper, materialer etc.

Jeg går ut fra at medlemmene er så interesserte i alt hvad der angår vellet, at de vil støtte denne sak og hjelpe til å få den realisert.

Såfremt der av Lindøyas ca. 270 hytte-eiere blir ydet bare fem arbeidstimer av hver om sommeren, blir det det samme som om velforeningen ansatte en mann i fast arbeide fra 1ste april til 1ste november Der kunde utføres meget nyttig arbeide på den tid.

Bare for å nevne et eksempel vil jeg peke på det anlagte dansegulv, jeg kan ikke tro at det vil være noget iveien for at dette arbeide var utført som pliktarbeide. Jeg har snakket med flere fagfolk om dette og fått det forundrede spørsmål Leier dere virkelig ut sånt arbeide? Blir ikke det utført som pliktarbeide? Disse var nemlig medlemmer av en forening, hvor de må utføre viktigere arbeider enn dette som pliktarbeide

For å nevne en ting til Der blev på medlemsmøtet søndag i forbindelse med utgifter til danseguvlet nevnt at huset fremdeles var umalt. Jeg hadde god lyst til å efterlyse om det ikke var mulig blandt så mange mannfolk å få noen som frivillig vilde påta sig dette arbeide. Det er jo så at en privatmann har lovet å utføre dette malerarbeide, men vi ser hvad det blir til, der kan jo muligens foreligge gyldige grunner for at det ikke er utført, men vi kunde vel i så tilfelle få utlevert de nødvendige materialer og male huset selv Jeg fant imidlertid øieblikket ikke heldig å opta denne sak da, men istedet gjennem avisen å få den utredet og planlagt.

Jeg tror sikkert at der blandt oss finnes så mange kyndige folk i de forskjellige fag, at vi aldri skulde stå fast i noen retning.

Jeg mener derfor at såfremt saken blir utarbeidet og irettelagt på den riktige måten og der legges litt god vilje til fra alle kanter kan den lett gjennemføres. Detaljer angående planen skal jeg komme tilbake til såfremt saken vinner bifall.

J

Bleikøya.

Kjenner du Bleikøya? Den ligger i sydøst for Hovedøya og nærmest denne. Bleikøya er ca. 1000 m. lang og ca. 100 a 150 m. bred, og har sin lengste utstrekning i retningen sydvest—nordøst.

Denne øya er første gang omtalt av biskop i Oslo, Jens Nilssøn, i slutten av det 16. århundrede. Senere er den nevnt i forbindelse med Karl XII 's angrep på Kristiania i 1716.

Efter professor dr *Edv Bull's* bok «Akers Historie», så de norske den 21 mars fra Akershus festning den svenske hær komme marsjerende over isen på Bundefjorden. Svenskene samlet sig på sydsiden av Bleikøya, da man fra festningen begynte å skyte på dem. Siden gikk svenskene ut til Nakholmen, og derfra over til Bygdøy, under stadig beskytning fra festningen.

Bleikøya blev sannsynligvis meget snart lagt inn under klosteret på Hovedøya, Maria-klosteret, som blev grunnlagt i 1147 av munker fra England og tilhørende cistercienserordenen. På den tid har vel Bleikøya vært helt snau for trær og busker, da den manglet det nødvendige jordsmon. Navnet kommer muligens derav at gresset på den tørre fjellgrunn tidlig på sommeren mistet sin grønne farve, blev bleikt. Nu har øya en forholdsvis frodig vegetasjon, særlig vokser der meget berberis, lønn og asp, likesom der finnes flere forholdsvis sjeldne planter

I 1532 blev klosteret på Hovedøya ødelagt av lensherren til Akershus, Mogens Gyldenstjerne, og alt klostergods inndratt under kronen (Fredrik I.) Mens klostergodset jordgodset litt efter hvert kom over i privat eie, beholdt staten de øyene som ligger nærmest byen, og har dem den dag i dag.

Bleikøya tilhører altså staten og sorterer nu under Landbruksdepartementet (skogdirektøren) Staten har ned gjennem årene festet bort mindre deler av øya. Det eldste feste skriver sig helt fra 1720, og blev gitt til en mann ved navn Gulbrandsen.

I over 200 år har hans efterkommere opholdt sig på øya og vesentlig drevet med fiskeri. De bor der den dag i dag.

—

Når du nærmer dig Bleikøya, ser du nu en mengde små velstelte hytter, ialt ca. 85 stykker Eierne av disse hytter er kropsarbeidere og bestillingsmenn, oftest barnerike familier De har festet grunn av staten for en avgift av 10 kroner pr år, hvilket må sies å være meget rimelige vilkår Her bor de i tiden mai—september Bleikøya og hytta der ute er deres fristed. Her har de overflod av frisk luft, salt sjø og sol. Et morgenbad og et bad efter endt arbeidsdag gjør underverker både på kropp og sjel.

Her ute er de omgitt av gode arbeidskamerater, her føler de sig trygge. Men er Bleikøya og hytta til stor velsignelse for de voksne, så er den et sant paradis for barna. Her lever de herrens glade dager vekselvis på land og i sjøen. Det friluftslivet de her fører, gjør dem friske, sterke og glade. Det er noe helt annet enn livet i gårdsrummet og på gata inne i byen.

Mest storartet er det dog på øya en solfylt høisommersøndag. Da kan foreldre og barn sammen nyte tilværelsen fullt ut. Far og mor glemmer da slit og strev, og synes at det tross alt er herlig å være menneske. -

En slik solskinssøndag synes hele fjorden å være levende. På alle øyer, holmer og skjær, vrimler det av mennesker, som bader og soler sig. De fleste klumper sig sammen på badeplassene inne ved stranden, men enkelte yngre vågehalser legger langt utpå. De svømmer og dukker som seler og har både mot og krefter til overmål. Hvorfor skal de så hefte sig fast i tang og sjøgress?

I sundene mellem øyene piler motorfartøyer i alle retninger, seilere krysser og bauter og lenser, og små kanoer padles hit og dit. Men av og til kommer det en diger rusk av et dampskib og jager småkrypet unda. Det samme gjør luftbussen, når den kommer surrende og fossende nede på sjøen.

Bleikøya er i bokstavelig forstand en «stat i solen» Den har sine særegne samfundsorganer, egne lover og vedtekter og sitt folkevalgte styre. Hytteeierne har sluttet sig sammen i en velforening, hvis styre så å si innehar regjeringsmakten på øya i samarbeid med statens representant, vaktchefen.

lav, vil man forstå, når man hører at en lignende forsikring i et forsikringsselskap vil koste 50 — femti kroner pr år

All slags forsikring hviler, kan man si, på solidaritetsprinsippet Det er lettere for de mange enn for den ene å bære et tap. Og når vi nu retter en alvorlig henstilling til de av hytte-eierne, som ennu står utenfor, om å tegne sig som medlemmer av hjelpekassen, håper vi at de, efter å ha overveiet saken, vil innse at de i egen interesse bør melde sig snarest. Og jo snarere vi får alle med i hjelpekassen, desto før kan vi nedsette premien.

Man kan henvende sig til kassereren, hr E. Finsrud, hytte 148.

Innskrivningspenger og kontingent er det første medlemsår kr 10.25.

«Nakholmens Vel's Hjelpekasse»
J Gundersen,
formann.

Hyttebebyggelsen på Lindøya.

Når man idag ser på det lille samfund som er opstått på de tre øyer Bleikøya, Lindøya og Nakholmen er det rart å gå tilbake til oprinnelsen hertil.

Bleikøya og Nakholmen har jo vært fredet for adgang inntil for fem år siden. Lindøya derimot har vært et tilholdssted for besøkende i en menneskealder

Disse besøkende har vært folk av høist forskjellige typer Det er vel få mennesker i Oslo og omegn som for 8—10 år siden ikke steilet og gren på nesen når det var tale om landgang på Lindøya. Imidlertid har nok ryktet vært slemmere enn virkeligheten.

Der har i alle år vært villaer med fastboende paa dens nordre og vestre del av Lindøya, den søndre og østre del har vært tilgjengelig for alle som benyttet båter til utflukt på fjorden.

Blandt disse fandtes der naturligvis elementer som søkte bort fra de mere tvungne forhold i byen, for å kunne slippe tøilene løs — her ute på øya, hvor de var uten kontroll. Der kunde da ofte forekomme bataljer av mindre pen karakter

Imidlertid var dog den overveiende del av dem som søkte derut skikkelige og ordentlige folk, som tilbragte sin fritid og ferie på øya.

Da der var få steder i fjorden, hvor det var tillatt landgang, blev det Lindøya man måtte søke iland til. Der kunde da til sine tider være ganske store leire av telter, særlig lørdag og søndag. Disse telter var mange ganger nokså primitive ofte bare en sekk over en stang eller en busk, enkelte anskaffet sig de såkalte fire-manns-telter

Med tiden blev kravene større, der reistes et skjelett med seilduk over, så husfasongen kom frem. I styggvær blev også dette for dårlig, og snart reistes den første hytte, bestående av lemmer med kroker til å festes sammen. Alle hadde jo ikke råd til å anskaffe sig sådanne, og resultatet blev de såkalte kassebordhytter, for nu måtte det være hytte og ikke telt lengere.

Hvad dette utartet sig til og hvad det er idag kunde der skrives en tykk bok om, men denne gang er tiden for knapp og plassen for liten, så detaljer må utestå til en annen gang.

Imidlertid er faktum dog, at hytte-bebyggelsen på Lindøya er en idyll, som man vanskelig skal finne bedre og penere noget annet sted.

J

Hyttebebyggelsens tilblivelse.

Hr redaktør!

De har anmodet mig om noen oplysninger angående hytte-bebyggelsens tilblivelse på øyene, og her har De dem.

Før 1920 var disse som statseiendom fredlyst for offentlig landgang, men på Lindøya var der en gruppe, som hadde opsatt endel hytter og telter til sommerophold.

Det er med dette som så meget annet her i livet, at en tilfeldighet kan være årsaken til store foretagender En Sankt-Hansaften fandt endel på å holde en dansemorro derute, og da dette kom myndighetene for øre, resulterte det i et forbud mot *alt tilhold derute.*

Da de folk, som hadde avholdt dansemorroen, og vært årsak til utkastelsen, var medlemmer av Akerselvens Båtforening, sendte disse ved sin sekretær et andragende til daværende skogdirektør Gjelstrup om å få beholde hyttene og teltene derute mot å betale grunnavgift og danne en organisasjon til opretholdelse av orden, og takket være skogdirektørens velvillige svar på dette andragende, kom bebyggelsen istand, så de nuværende hytte-eiere derfor med takk bør minnes hr Gjelstrup, fordi han ved sin gode forståelse og sitt fremsyn har skaffet så mange av Oslos innvånere et sundt, godt og rimelig sommeropholdssted, for han hadde vistnok meget å kjempe med, før han fant forståelse hos statsmyndighetene for denne samfundssak.

Oslo, den 20. juni 1928.

W

Lindøyas kvinneforening

stiftet 28. august 1925, efter initiativ av fru Gjerding og fru Pedersen, har nu vært i virksomhet i snart 3 år med et ganske godt økonomisk resultat.

Vårt formål var å skaffe ungdommen et sted hvor de kunde more sig, så de vilde trives på øya, og nu har vi huset ferdig som Vellet og Kvinneforeningen har bygget i fellesskap. Så kom tanken om et dansegulv Dette blir ferdig til St. Hans og som også begge foreninger er interessert i.

Det er ikke så lite beløp som skulde til og alt skulde betales kontant, så den korte tid foreningen har virket, er der utført et godt arbeide, tatt i betraktning de dårlige tider

I første rekke kan vi takke våre medlemmer for deres offervilje som har vært over all forventning.

Kvinneforeningen holder sine møter hver 14. dag i sommermånedene på Lindøya og resten av året i Oslo. På møtene har vi det hyggelig. Først behandles våre saker, siden drikker vi kaffe og derefter er der forskjellig underholdning og tilslutt en svingom.

Vi vil henstille til de kvinnelige beboere, som opholder sig på øya om sommeren, å bli medlemmer og således støtte denne vår forening.

Marie Syversen,
p. t. formann.

Lindøyas Ungdomslag.

Av medredaktør J. blev jeg, idet avisen skulde gå i trykken, gjort opmerksom på, at der muligens var plass til litt ekstra stoff og som Lindøyas Ungdomslags nuværende formann vil jeg derfor skrive litt om dette lag.

Som bekjent tok Lindøyas Vel for ca. 1½ år siden initiativet til å stifte et ungdomslag, hvilket forsøk har vist sig å falle meget heldig ut.

Laget hvis formål er å være til hygge og nytte for øyas ungdom må jo sies å gå den riktige vei altså ikke den vei høna sparker idet de fester, tilstelninger etc. det har avholdt, har innbragt godt og vel dekning til de nødvendige utgifter, likesom medlemsantallet er steget efterhvert, så der nu er ca. 60 medlemmer

Laget har på programmet foruten almindelig underholdning (på de fastsatte møter) lagavis, sang, skrøneaften, musikk, utlodning og efter kaffen dans. Idrett dyrkes også. For pikene ski, svømning og kurvball. For gutta ski, svømning, fotball og de mest almindelige fri-idrettsøvelser

Der er allerede avholdt 3 fotballkamper samt 2 skistevner (det siste for gutter og piker)

Det skulde således være noget for enhver smak, og jeg ber derfor all ungdom på Lindøya, som ikke er medlem i ungdomslaget, å ta under alvorlig overveielse om de ikke bør skrive dere inn som medlem.

Kontingenten er jo ikke så avskrekkende stor, den er bare kr 1.00 pr kvartal med 50 øre i innskrivningspenger

B. W S.

* *
*

P S.

Vet De hvorfor medlemmene hygger sig så i Ungdomslaget?

Jo, fordi det er så hyggelige medlemmer der!

Lindøyas Vel

avholdt medlemsmøte søndag den 17 juni i Vellets hus. Møtet var sammenkalt hovedsakelig for å få spørsmålet om anleggelse av dansegulv avgjort.

Der var fra festkomiteen kommet en sterk henstilling til styret om å få dette iorden innen St. Hans, da det hadde stor innflydelse på arrangementet til St. Hansfesten.

Da denne sak har vært omtalt i lengere tid, er der underhånden innkommet endel muntlige klager til styret i den anledning. Styret ønsker derfor å høre medlemmenes uttalelse herom.

På møtet fremkom der kun to anker mot anleggelse av dansegulvet, og da disse ikke var særlig sterkt begrunnet og vaktchefen, som var tilstede på møtet, mente det ikke vilde være noget iveien fra departementets side blev det mot 2 st. besluttet å anlegge dansegulv

Formannen påtalte renholdet, hovedsakelig strandlinjen, og henstillet til medlemmene, særlig rodemesterne, å være opmerksom på dette.

Lindøya.

Kontortiden om sommeren er

For innbetaling av grunnavgift til vaktchefen hver søndag fra kl. 11 1

Styret hver mandag og fredag fra kl. 7—8.

Kasserer og sekretær treffes kun om mandagen.

Huskomiteen torsdag kl. 7—8.

St. Hansfest på Lindøya.

Festkomiteen innbyr herved alle medlemmer, store og små, til å ta med sig sine bekjente og avlegge et besøk på festen St. Hansaften. Vi skal da innvie det nye dansegulv og har i den anledning arrangert en større St. Hans morro med så meget rart at det ikke er plass til å nevne det her, så man er nødt til å gå og undersøke selv

En ting er i allfall sikkert! Musikken er første klasses jazzbann, som spiller til dans uten stans nu om St. Hans!

Møt op i flokk og følge! Dere er hjertelig velkommen!

Festkomiteen.

Basaren på Bleikøya.

Bleikøyas Vel har også fått sitt eget hus, men da der kreves et ganske stort årlig beløp til avdrag og renter har man ikke hatt råd til å holde huset så pent pusset som ønskelig kunde være.

En initiativrik komite bestående av hr vaktmester Arnesen og frue samt fruene Enholm og Nilsen og de herrer Svensen og agent Truelsen, trolig assistert av husets primus motor, hr Frithjof Nilsen, har fått istand en basar til inntekt for husets oppussning.

Jeg tillater mig å opfordre beboerne på Lindøya og Nakholmen til å avlegge basaren et besøk. Den er en seværdighet, og den gir et vakkert vidnesbyrd om samholdet på Bleikøya.

Altså velkommen til basaren på Bleikøya. Den er åpen lørdag aften og hele søndag eftermiddag.

Onkel Jakob.

Stor St. Hansfest

lørdag den 23. juni på *NAKHOLMEN* fra kl. 7—2 natt.

Program

Klattring i stang med premieutdeling.
Varme pølser Utlodning. Dans.
St. Hansbål.
Klokken 12 fyrverkeri. *Festkomiteen.*

Glem ikke

å besøke basaren i Vellets hus, Bleikøya. Mange vakre og verdifulle gevinster Tombola og skytebane.

Artikler og notiser

innsennes til de respektive medlemmer av redaksjonskomiteen

Bleikøya Sekretær A. Ruud, hytte nr 82.

Lindøya Materialforvalter J A. Johannesen, hytte nr. 19.

Nakholmen Faktor B. Syversen, hytte nr 25.

Anonyme bidrag inntas ikke. Innsenderen må alltid opgi navn og adresse (hytte-nr)

ANNONCER sendes til ekspedisjonen
Hammerstad & Co.s boktrykkeri, Pilestredet 75 c.
Telefon 63 560.

Medlemmer! Gjør Deres innkjøp hos de firmaer som averterer i vårt blad.

3
størrelser
Kr
2.25
1.80
1.20

I delikate glas, blikesker og løs vekt.
Kraftig velsmakende vinterdrops.
Syrlig forfriskende sommerdrops.

HAMMERSTAD & CO.

BOK = KUNST = REKLAMETRYKKERI

PILESTREDET 75c = OSLO = TELEFON 63560

ALLE SLAGS TRYKKSAKER

Fyld benzintanken med:

Tiger Benzin

og smør motoren med:

Vallø Motorcylinderolje

eller

Vesco Motor Cylinder Oil

saa er De sikker.

HAMMERSTAD & CO. - OSLO
Bok-Kunst-Reklametrykkeri

Vi sender vore medlemmer med næste nummer Alf Bjerckes lille populære hefte

„Praktisk maling“.